

# ΣΕ ΕΙΔΑ, ΚΟΡΗ ΕΞΟΧΕ

ᾠσμα διὰ φωνὴν βαρυτόνου

ὑπό

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Σὲ εἶδα, κόρη ἔξοχε,  
Μορφὴ τοῦ παραδείσου,  
Κ' ἠσθάνθη αἴφνης ἑκθαμβος  
Παλμούς καὶ ταραχήν.  
Ἐνώπιόν μου ἔκτοτε  
Ἡ λάμπουσα μορφή σου  
Προσμειδίᾳ κατέχουσα  
Τὸν νοῦν μου, τὴν ψυχὴν.

Ἀλλὰ μακρὰν σου ἔμεινα  
Μὲ δακρυσμένον ὄμμα,  
Καὶ πόνων ἔχω ἔμπλεων  
Καὶ ἄχαριν ζωὴν.  
Ἐλθε, ἔλθε καὶ σῶσόν με  
Ἐνόσω ζῶ ἀκόμα,  
Καὶ τῶν πικρῶν δακρύων μου  
Κατάσχεε τὴν ῥοήν·

*Allegro non troppo.*

CANTO.

*mf*

PIANO.

*mf*

Σὲ εἶ-δα κό-ρη  
Ἀλ-λά μα-κράν σου

ἔ-ξο-χε μορ-φή τοῦ πα-ρα-δεί-σου κ' ἠ-σθάν-θη αἴ-φνης  
ἔ-μει-να μὲ δα-κρυ-σμέ-νον ὄμ-μα καὶ πό-νων ἔ-χω

*Poco più lento e più piano.*

ἑκ-θαμβος παλ-μούς καὶ τα-ρα-χήν  
ἔμ-πλε-ων καὶ ἄ-χα-ριν ζω-τήν.

ἔ-νώ-πι-όν μου  
ἐλ-θε ἐλ-θε καὶ

ἔκ - το - τε ἡ λάμ - που - σα μορ - φή σου προσ - μει - δι - ᾶ κα -  
 σῶ - σόν με εἰ νό - σω ζῶ ἄ - κό - μα καὶ τῶν πι - κρῶν δα -

Tempo I.

τέ - χου - σα τὸν νοῦν μου τὴν ψυ - χήν εἰ - νό - πι - όν μου  
 κρύ - ων μου κα - τά - σχεις τὴν ῥο - ῆν ἐλ - θὲ ἐλ - θὲ καὶ

ἔκ - το - τε ἡ λάμ - που - σα - μορ - φή σου προσ - μει - δι - ᾶ κα - τέ - χου - σα τὸν  
 σῶ - σόν με εἰ - νό - σω ζῶ ἄ - κό - μα καὶ τῶν πι - κρῶν δα - κρύ - ων μου κα -

νοῦν μου τὴν ψυ - χήν.  
 τά - σχεις τὴν ῥο - ῆν.